

NIVFO

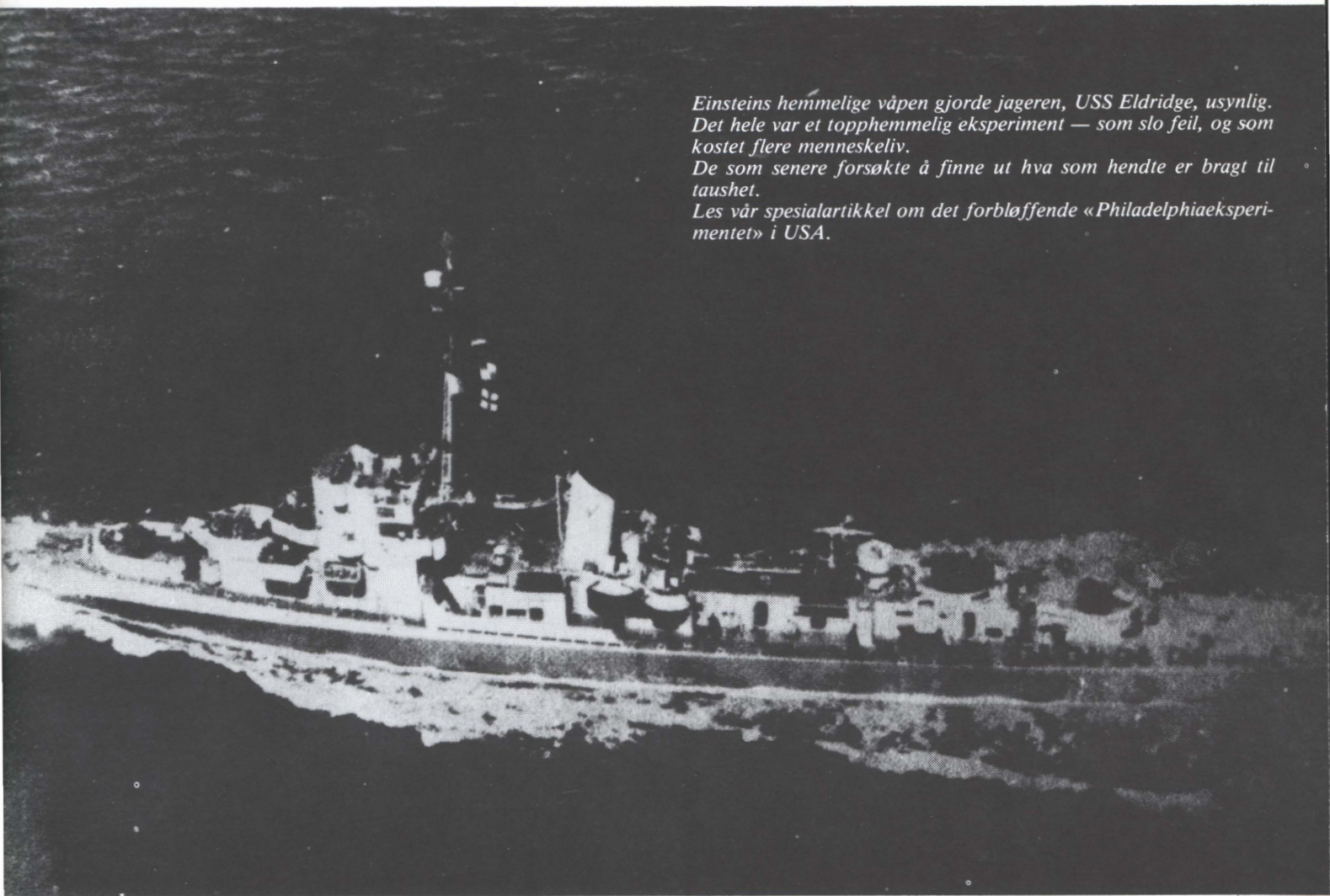
NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

Nr. 3•81

Einsteins hemmelige våpen gjorde jageren, USS Eldridge, usynlig. Det hele var et topphemmelig eksperiment — som slo feil, og som kostet flere menneskeliv. De som senere forsøkte å finne ut hva som hendte er bragt til taushet. Les vår spesialartikkel om det forbløffende «Philadelphiaeksperimentet» i USA.

*Vi behandler kontroversielle
forskningsanliggende —
inklusive UFO-spørsmålet*

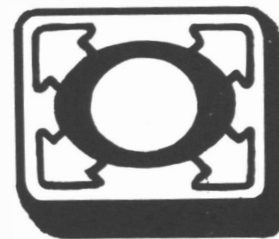
AV innholdet:

- «Philadelphia-eksperimentet»
- Et UFO-vindu's anatomi
- Mer om Ål-saken
- GEPAN - del 2
- UFO-vrak og døde humanoider
- «Passport to Magonia»?
- «Det må da ha vært en UFO —»

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

* * NR. 3 1981 — 1. ÅRGANG * *

Postadresse:
Postboks 2119,
7001 Trondheim

Telefon (075) 46 782

BERGEN:
Postboks 1, CCB,
5363 Ågotnes

Telefon (05) 33 40 20
(Etter kl. 16: 14 50 77)

Ansvarlige redaktører:

Gunnar Bertelsen og
K. Stenødegård

Abonnement:

Kr. 80,— bestilles hos:

NIVFO,
Boks 2119,
7001 Trondheim

Postgiro 3 46 95 74

5—6 NR. I ÅRET

INNHOOLD:

	side
• «Philadelphia-eksperimentet»	3
• Et UFO-vindu's anatomi	8
• Mer om Ål-saken	12
• GEPAN - del 2	14
• UFO-vrak og døde humanoider	17
• «Passport to Magonia»?	22
• «Det må da ha vært en UFO —»	23

**EINSTEINS
HEMMELIGE VÅPEN
GJORDE JAGEREN,
DE-173, ELDRIDGE
USYNLIG !**

«PHILADELPHIA-eksperimentet»

av

Jan ove sundberg

DEN AMERIKANSKE JAGEREN SVØPTES INN I EN GRØNN TÅKE. SÅ FORSVANT DEN- LIKSOM I TOMME LUFTEN NOEN SEKUNDER SENERE DUKKET DEN OPP IGJEN 30 MIL UNNA -----

DET HELE VAR ET TOPP-HEMMELIG EKSPERIMENT.

SOM SLO FEIL. OG DET KOSTET FLERE MENNESKE- LIV.

DE SOM SENERE FORSØKTE Å FINNE UT HVA SOM HENDTE ER BRAGT TIL TAUSHET.

■ ■ Året var 1943, og stedet en flåtebase i Philadelphia, U S A . Ombord på jageren USS Eldridge, et kort stykke til havs, pågikk et topp- hemmelig eksperiment, be- vitnet fra land av høye militære og nobelpris- vinneren Albert Einstein.

Plutselig hørtes en lav, surrende lyd som lang- somt tiltok i styrke til den ble utholdelig for

det menneskelige øret. Luften rundt jageren vibrerte og hvirvlet. Himmelen mørknet til og ble svart.

Noen minutter senere svøptes jageren inn i en spøkelsesaktig, gr- ønn tåke og så begynte den å tone bort. En hv- inende lyd skar igjenn- om luften og øket til en voldsom, stormaktig vind.

I neste øyeblikk var USS Eldridge forsvunnet med mann og mus !

over all forventning. Men for besetning og befal ble følgene fryktelige: 16 mann brentes ihjel, eller døde av sjokk, seks ble sinnssyke og et ukjent antall for- svant for alltid.

De få som overlevde ble atter synlige ved hjelp av en slags "håndpåleggelse", og selve jageren gjen- vant sin solide form da man koblet på en spesiell elektronisk konstruksjon.

**TRYKT MED SPESIELL
TILLATELSE FRA FORFATTEREN**

Noen minutter senere dukket fartøyet opp igjen - men mer enn 300 kilometer unna, i Nor- folk, Virginia ! Det var synlig midt inne på hav- nen i halvtannet minutt, for så atter en gang å tone bort og vende til- bake til basen i Phila- delphia.

Det fantastiske eks- perimentet hadde lyktes

Det såkalte Phila- delphia-eksperimentet lyder som ren science fiction, men blir på- stått å ha funnet sted i virkeligheten. Den amerikanske flåtens forskningssenter, ONR, (Office of Naval Rese- arch) har iherdig dem- entert eksperimentet og avfeiet det som fri fantasi.

- Flåten lyver ! ONR har gjort alt for å mørklegge det bisarre eksperimentet og CIA har bragt til taus-
het alle som gravde for dypt i mysteriet og kommet på sporet av sannheten !

Den som kommer med disse sensasjonelle og alvorlige anklagene er freelance-journalisten William "Bill" Moore, New York, som nylig har fått frem nye fakta om det fantastiske Philadelphia-eksperimentet.

I juni 1979 trådte Bill Moore inn hos den private forskningsorganisasjonen APRO i Tucson, Arizona, sammen med Carlos Miguel Allende - mannen som i januar 1956 anonymt avslørte Philadelphia-eksperimentet for vitenskapsmannen Morris K. Jessup.

Allendes gåtefulle kunnskaper om UFO - Jessups favoritttemne - i alminnelighet og Philadelphia-eksperimentet i særdeleshet, førte i 1956 til at ONR fikk kjennskap til at både Allende og Jessup visste for mye om det topp hemmelige som utspilte seg ved flåtebasen i Philadelphia.

Allende gikk under jorden, mens Jessup ble tilbuddt å samarbeide med ONR. Men Jessup vegret seg.

I april 1959 visste Jessup så mye at han fryktet for sitt liv. Han tok kontakt med en kollega, dr. Manson Valentine, og tilbød ham en kopi av sitt hete dokument, sannheten om Philadelphia-eksperimentet !

Dr. Valentine bød Jessup på middag og han skulle komme om kvelden den 20. april.

Men Jessup dukket ikke opp. Klokken 18.30 ble han

funnet liggende over rattet i sin stationsvogn, bevisstløs, og såvidt i live, i Dade County Park, Coral City. En slange var koblet til eksos-røret og stukket inn gjennom ventilasjonsruten. Noen minutter etter at politiet ankom var Morris K. Jessup død, og tilfellet ble avskrevet som et klassisk selvmord.

Men var det virkelig selvmord ? Dr. Valentine trodde ikke på den forklaringen, og det gjør heller ikke Bill Moore.

En kriminalreporter ved avisen "Coral News, James R. Wolfe, mente også at det var noe mystisk med døds-fallet og begynte å forske litt dypere i det. Hvor ble det f. eks. av det dokumentet som Jessup hadde med seg ? Politiet kunne ikke finne det hverken i- eller i nærheten av bilen, og da hjemmet hans ble gjennom søkt var også originalen sporløst forsvunnet !

Hvorfor ble ikke den døde obdusert, i pakt med vanlig prosedyre ved mystiske selvmord ?

Mange år før sin død hadde Jessup bedt om at hans kropp skulle skjenkes til Vitenskapsakademiet for studieformål. Men på tross av dette ble han nå kremert - så Hvorfor ?

Fjorten dager etter Jessups gåtefulle død var kriminalreporter-

en James Wolfe sporløst forsvunnet ! Ingen vet hva som hendte ham og han er aldri blitt funnet.

oo

For å vende tilbake til 1979 og Allendes besøk hos APRO, tillot denne nå for første gang at man tok opp på bånd det han i sin tid fortalte om Philadelphia-eksperimentet i brev til Dr. Morris Jessup.

I august 1943. stimet S/S Andrew Furuseth, med Allende ombord som sjømann, forbi havnebyen Philadelphia for å legge til havs og forene seg med en konvoy destinert for Casablanca i Nord-Afrika. Da handelsfartøyet passerte flåtebasen i nærheten gjorde Allende førstestyrmann Arthur Maudsley og de to matrosene - Richard "Splicey" Price og Frank Conally - oppmerksomme på at noe merkelig foregikk ombord i en jager, med betegnelsen DE-173, et stykke unna.

- Et vibrerende kraftfelt, så utbredt at vi merket det på vårt eget fartøy, omgav jageren og en stor del av havet, fortalte Allende overfor APRO. Da luften tok til å vibrere oppsto det en surrende lyd, luften hvirvlet og mørknet. En grønnaktig tåke oppsto, og i løpet av kort tid tonet DE-173 bort foran øynene på oss. - Konturene av jageren var fortsatt synlige på havoverflaten, men fartøyet var borte !

Det gikk noen minutter og så plutselig dukket DE-173 opp igjen. Men da

hersket det kaos ombord. Folk skrek i panikk. Det brant på akterdekket, og en mann kastet seg skrikende i vannet omspunnet av flammer og brent til ugjenkjennelighet.

De fire vitnene ombord på S/S Andrew Furuseth var oppskaket sjokkert. Og mens fartøyet stevnet bort fra Philadelphia besluttet Allende seg for å forsøke å finne ut eksakt hva de hadde vært vitne til.

- Hvordan jeg fikk eksperimentet bekreftet og kjennskap til alle detaljer, det våger jeg ikke å avsløre selv i dag, fortsatte Allende til APRO. Alt jeg kan si er at informasjonen kom fra meg et høytstående personer.

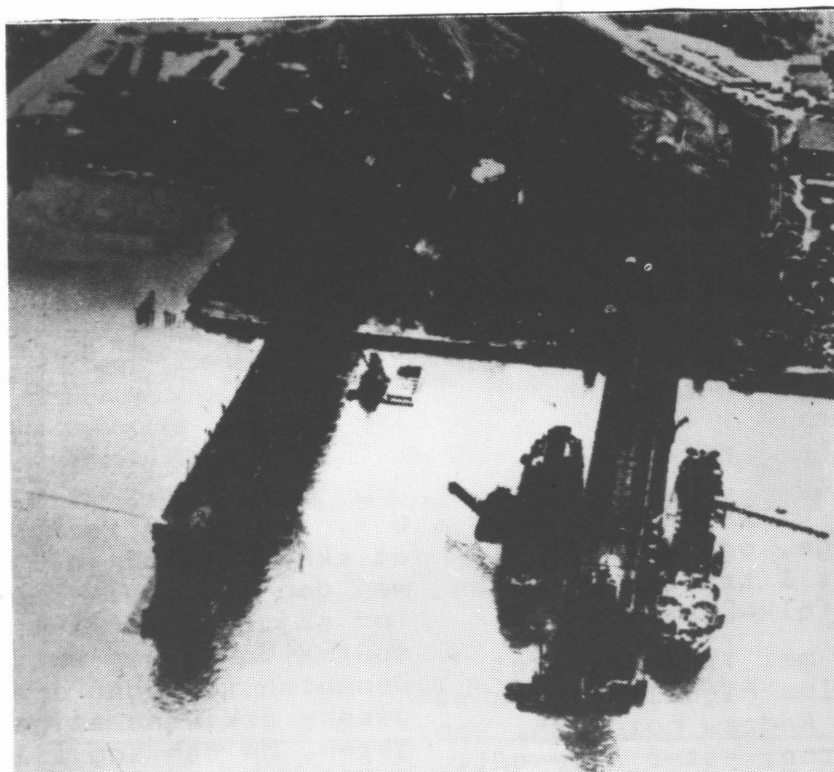
Allendes beretning fortsatte med at han avslørte at Philadelphia-eksperimentet hadde kostet den amerikanske flåten fem millioner dollar i elektronisk utstyr, og en spesialombygging av DE-173, bedre kjent som USS Eldridge.

- Det eksperimentet gikk ut på var å skape en elektronisk kamuflasje ved hjelp av pulserende energifelt, fortsatte Allende. Det baserte seg på Albert Einsteins ufullendte feltteori, og Einstein ledet selv eksperimentet !

At jageren ble usynlig og med befal og besetning forflyttet seg til Norfolk, var en uforutsett bieffekt, og ikke meningen med eksperimentet.

Den mystiske Carlos Miguel Allende, här under besöket hos APRO i Tucson, Arizona. Foto: APRO.

Hamnen i Norfolk där USS Eldridge dök upp efter sitt försvinnande från flottbasen i Philadelphia. Foto: US Navy.

Hvordan Bill Moore lyktes i å finne Allende og få ham til å stå frem, vil han ikke avsløre. I dag har den hjemsøkte sjømannen flyttet til Mexico, skremt av hva hans avsløring har ført med seg. For så snart Allende hadde fortalt hele sin historie, begynte Moore å forske i mysteriet for alvor.

Moore's etterforskninger ble både besværlige og dramatiske. Han ble skygget av ukjente personer. Telefonen ble avlyttet. Og anonyme stemmer oppfordret ham til å holde oppmed å snuse, hvis han ikke ville gå samme kjebe i møte som sine forgjengere !

Til slutt ble også Bill Moore tvunget til å gå under jorden, men først etter at han i amerikanske aviser hadde publisert følgende, sensasjonelle avsløring:

Handelsfartøyet S/S Andrew Furuseth som ble sjøsatt i oktober 1942 av Kaiser Industries i Richmond, Kalifornia, ble kort tid etter chartret av Matson Navigation Company, fra San Francisco. Matson registrerte henne under Liberia-flagg og brukte henne i fire år. Som øverste offiser valgte man ut kaptein William Dodge, og fartøyet ble satt i trafikk på ruten Norfolk-Casablanca.

I mai 1943 mønstret Carlos Miguel Allende på S/S Andrew Furuseth, som matros, etter å ha gått tre måneder på sjømannsskole i New York.

Jageren DE-173, USS Eldridge, ble ifølge arkivene sjøsatt den 25. juli 1943 i New-Ark, New Jersey, mens den offisielle seremonien fant sted den 27. august ved flåtebasen i New York, med løytnant Charles R. Hamilton som øverste offiser.

Ifølge de offisielle arkivene har ingen av de to fartøyene vært med på noe uvanlig, og skal aldri ha møttes slik Allende påstår. Men ved nærmere gransking gjort av Moore, viste det seg faktisk at de offisielle arkivene er forfalsket !

Da Moore bad om kopier av loggboken fra de to fartøyene, fant han at 1) såvel listen over S/S Andrew Furuseth's besetningsmedlemmer som fartøyet loggbok fra den 27. august 1943 til den 1. desember samme år "savnes og derfor ikke er tilgjengelig", og 2) loggboken for USS Eldridge "ble tilintetgjort etter direkte ordre og eksisterer følgelig ikke" !

Den 5. januar 1951 ble USS Eldridge solgt til Hellas, der den ble omdøpt til "Leon".

Ifølge de greske arkivene, som naturligvis må ha kommet fra USA, sjøsattes fartøyet ikke den 25. juli, men den 25. juni. Hvorfor skjule noe slikt ? spurte Moore seg selv. Dessuten fant han i de greske arkivene at jageren, da den kom til Hellas, bare hadde et deplacement på 1 240

tonn, mot tidligere 1 900 tonn. Hva betydde så dette ? ..

Ifølge en tidligere offiser i flåten, som Moore konsulterte vedrørende gåten, finnes det bare en forklaring:

"Noe" med en vekt på minst 380 tonn var blitt fjernet fra jageren innen den solgtes til grekerne ! Hva dette "noe" kan ha vært forstår ingen, men elektroniske instrument, som Allende påstår at USS Eldridge ble utstyrt med for å kunne gjennomføre eksperimentet, ligger snublende nær å mistenke.

Allendes påstand om Albert Einstein som ansvarlig for Philadelphia-eksperimentet lot seg ikke gjøre å få bekreftet, men det hadde Moore heller ikke direkte ventet seg.

Men dr. Otto Nathan, Einsteins finansielle rådgiver, kunne i alle fall bekrefte at Einstein fra 1943 og frem til sluttfasen av annen verdenskrig, arbeidet .."med et topphemmelig eksperiment for flåtens regning."

Moore begynte nå å forske i hvor Allendes skipskamerater hadde tatt veien. Det han fant ut skremte ham. Sjømannen Frank Conally var sporløst forsvunnet under mystiske omstendigheter. Hans kamerat, Richard "Splicey" Price ble funnet påkjørt og drept av en biltyv. Og førstestyrmann, Arthur Maudsley, "bragt til taushet av ukjente menn som truet med å drepe

ham, dersom han fortalte hva han visste!"

Det siste Moore fikk frem om det fantastiske Philadelphia-eksperimentet, innen han ble tvunget til å gå under jorden, var følgende:

I et av sine brev til dr. Jessup oppgav Allende at Philadelphia-eksperimentet hadde gått under kodenavnet "Rainbow". På et tidlig stadium av hans etterforskning benektet ONR overfor Moore ethvert kjennskap til et slikt kodenavn.

Men i en kodefortegnelse som nylig ble frigjort i Washington, og som anonymt ble sendt til Moore, fantes bekreftelsen !

I tabell 3, linje 21, under diarienummeret 334, står det magiske ordet - Rainbow !

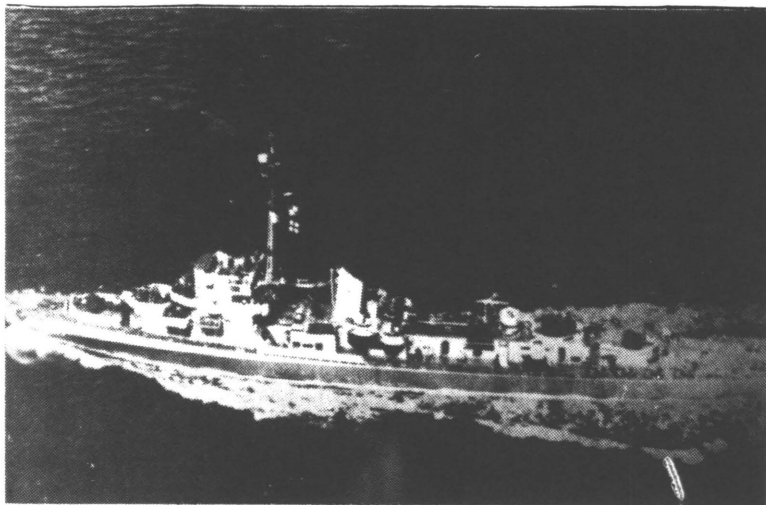
Der slutter Bill Moores avsløringer. Hva de kommer til medføre i USA spekulerer man på, alle som har hørt, lest eller forsket i dette fascinerende mysteriet. Mange mener at det er dags for en offisiell høring i kongressen, særlig med tanke på de alvorlige beskyldningene mot CIA, som Moore påstår har bragt de som visste noe om Philadelphia-eksperimentet til taushet.

Men selv om de nå ble et offisielt forhør i kongressen, vil vi noen gang få vite den hele og fulle sannheten om Philadelphia-eksperimentet.

(Se også side 21)

EINSTEIN SAMMEN MED MILITÆRE
AUTORITETER

USS ELDRIDGE

FOTO: US NAVY

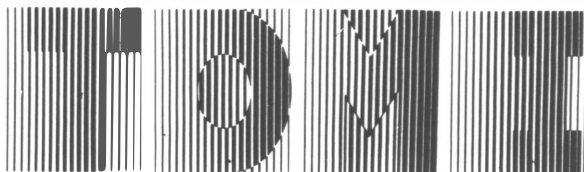
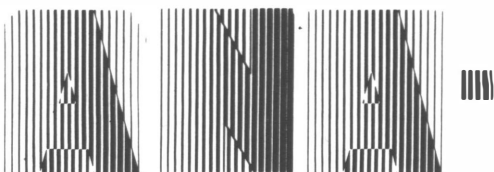
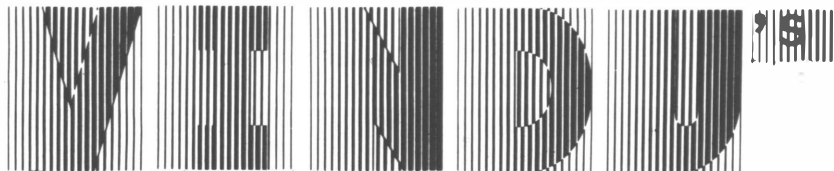
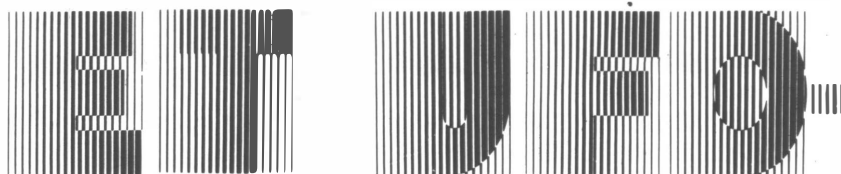
UFO TROSSER ENHVER LOGIKK

AV

DOLORES LAVELLE

Den 7. juni 1979 var fru Dolores Lavelle, utgiver av bladet "Trend", en av de mange som fikk anledning til å betrakte et UFO langs vei nr. 74 i Indian Trail, NC. Fru Lavelle beskriver sitt møte med UFO'et i juni-utgaven av The MUFON UFO-journal. Her kommer hennes artikkel.

AV

WAYNE LAPORTE

- Jeg prøvde å forklare det jeg så med all den logikk jeg kunne stable på bena, men jeg fant ingen løsning på det. Jeg er nødt til å tro at det min mann, min sønn og jeg var vitne til onsdag kveld var et UFO. Den måten gjenstanden oppførte seg på stemmer ikke med fly. Det var heller ikke et radiotårn. Og jeg har aldri sett et helikopter bevege seg med en slik fart. Det vil også nesten være umulig å tenke seg at to slike opererte i distriktet klokken 10.45 om ettermiddagen.

- Vi var på hjemtur onsdag kveld etter å ha spist middag i Charlotte hos vår datter. Da vi var kommet til trafikk-signalene mellom Stall-ing og der hvor Indian Trail krysser US 74, fikk jeg øye på et orange-rødt lys som kom fra et sted bak oss, på høyre side, og som beveget seg meget hurtig og høyt oppe.

- Idet det gjorde en dreining mot veien, så jeg et lite stillestående grønt lys over veien foran oss. Det røde lyset nærmet seg det grønne, og da de møttes falt det røde ned mot bakken mens det grønne ble stående urørlig.

- Idet min mann utbrøt "hva i h... er dette", var min første tanke at to fly hadde kollidert. Men så gikk det opp for meg at i så fall ville vi ha hørt brakket. Og det røde lyset hadde ikke truffet bakken, men skjød i stedet oppover igjen med stor hastighet og tilbake mot det grønne lyset.

Så hang de der sammen, det røde til høyre og det grønne til venstre. Iblant syntes det røde lyset å bevege seg mellom det grønne og oss og således fjerne seg noe fra det grønne.

- Derneft tenkte jeg at det var lyset fra et tårn eller fra et helikopter. Det mest ubestridte faktum var at lyset sto urørlig ovenfor veien.

• Etter hvert som vi fortsatte nedover veien passerte vi til slutt under lysene. Jeg og min sønn vaktet på dem mens vi kjørte videre, og de fortsatte å bli stående på samme sted over veien, urørlig til vi mistet dem av syne bak noen trær og svinger.

• Etter å ha blitt herset med en halv dag av mine kamerater blant nyhetsfolkene, tok jeg kontakt med Wayne Laporte og fortalte ham hva jeg hadde sett. Laporte er UFO-forskeren i dette området.

• Han sa at det hvor vi så lysene var beliggende langs det geologiske bruddet de visste eksisterte, et geofysisk forhold som synes å ha sammenheng med slike observasjoner.

• Fru Lavelles møte med UFO'et inntraff bare 1000 fot fra det stedet der jeg bor. Akkurat der hadde mange av den stedlige befolkningen og andre forbi-passerende, sett mystiske lys og gjenstander plutselig komme til syne, for så å forsvinne like plutselig, eller et kort øyeblikk sveve over stedet.

• Jeg flyttet til Indian Trail-området i 1972. Min interesse for UFO'er begynte i oktober 1974, da

flere naboer fortalte meg at de nettopp hadde sett tre kuleformede lys passere lavt over boligområdet og forsvinne på samme sted over et jorde bak huset mitt. Senere, i 1976, begynte jeg med aktive undersøkelser av UFO-observasjoner i Charlotte og Indian Trail-området. Jeg ble forbauset over å høre at en mengde mennesker hadde sett en hel del merkelige ting. Foruten UFO'er hadde mange observert plutselige lysglimt, flakkende "spøkelseslys", lysflekker på marken, "Bigfoot-vesener", andre ukjente vesener, "menn i svart" (1)svarte pantere, uvanlige skyformasjoner, mystiske luftfartøyer, fremmede helikoptere og fremmede dyr - f.eks. bavianer. I januar 1977 ble fenomenet mer virkelig for meg, da jeg fikk oppleve det første av flere sammentreff med UFO'er.

• Jeg var på vei hjem fra arbeidet ca. klokken 18,-. Mens jeg ventet på at møtende trafikk skulle passere på en tilgrensende vei, ble jeg oppmerksom på et hvitt lys som nærmet seg lavt nede på himmelen like foran meg. Idet jeg svingte inn mot boligområdet flamm- et det opp til å bli et gull-gult lys. Det opprinnelige hvite lyset var forsvunnet. Jeg kjørte så til en nabo for å diskutere noen saker som ikke hadde noe med UFO'er å gjøre. Etter ca. 30 minutter forlot jeg naboen og kjørte hjem. Da jeg gikk veien opp til huset, følte

jeg at en eller annen stirret på meg, og da jeg så meg tilbake fikk jeg øye på en lysende kule på størrelse omtrent med et hus målt på stråke arm. Fra kulens sentrum fløt det ut noe som lignet på karmosinrøde vimpler, strålende ut i et radialt mønster. Det sfæriske lyset sto det urørlig og det kom ingen lyd fra det. Etter å ha betraktet det i ca. 45 sekunder, gikk jeg inn for å få tak i et vitne. Litt senere var jeg tilbake sammen med min syv år gamle sønn. Nå hadde fargen på kulen blitt kirsebær-rød. Den syntes å være gjennomsiktig, som om en kunne passere gjennom den. Som vi sto der og betraktet kulen syntes lyset etter hvert å skrumpe sammen til ingen ting.

• •

Dette usedvanlige lyset ble også observert av en mindre-årig sønn til en av naboene. Dette gjorde det mulig å foreta måling ved hjelp av triangulering. Trigonometriske kalkulasjoner tydet på at lyset var ca. 17 fot i diameter, og svevet ca. 700 fot borte, i en høyde av 130 fot. Det underlige var at kulen ble borte på samme sted som tre hvite kuler forsvant i 1974.

☐ Siden da har jeg sett lysene ved flere anledninger. Min kone og flere av naboene har også sett disse mystiske lysene flere ganger. I alminnelighet er lysene hvite, gule, gullfarvede, grønne, eller en blanding av forskjellige farver, særlig karmosinrødt og hvitt. Enkelte ganger har kulene hatt en ytre rand, eller bord. De kommer og går i alle radiale retninger bak huset. I alminnelighet kommer de til syne hurtig og stille, lik en "tyv om natten". På de steder de opptrer, viser lysene seg å ligne et slags kulelyn, med unntak av at de som regel er av betydelig størrelse og at de som oftest er synlige i klart vær. Hva som fengslet meg mest under alle disse observasjonene av UFO'er - det være seg nattelys (NL) eller farkostlignende gjenstander - er at de som oftest opptrådte på visse, spesielle steder. Et eller annet sted hadde jeg lest at UFO'er ble tiltrukket av linjer med geologiske brudd og forskyvninger. Det ble antatt at utenomjordiske besetninger fløy langs disse linjene for å studere jordskorpen og for å observere jordskjelv.

• En fortegnelse over geologiske opptegnelser og kart bragte for dagen mange interessante fakta. North Carolina er en stat hvor det forekommer moderat seismisk aktivitet, og områder med mange geologiske brudd. Staten var verdens hovedprodusent av gull før gullrushet i California i 1849. Jeg ble også kjent med at et geologisk brudd - "The Gold Hill Fault" - strekker seg igjennom Indian Trailområdet. Jordet bak huset

mitt er beliggende nøyaktig på denne bruddlinjen. Dessuten var det en mengde gullgruver i Carlotta og Indian Trail. I Indian Trail ligger disse minene som strødd langs bruddlinjen. Det er lokalisert seks bak- og rundt boligområdet hvor jeg bor. Lavelles observasjon fant sted over gruvene ved Secrest og Smart. De karmosinrøde og hvite lyskulene jeg selv fikk se befant seg over gruvene ved Sam Phifer og Sam Hill. Denne viten inspirerte meg til å gjennomgå saksarkivet mitt og sette opp følgende statistiske fakta:

• Av 29 tilfeller av "nattelys", som ble rapportert til meg i tiden 1974 - 1979, forekom 19 over gullgruver langs "the Gold Hill Fault". 5 ble observert over gullgruver i Carlotta-området, og 5 ble sett i områder hvor det ikke fantes gullgruver. Av de 24 som ble observert over gullgruver var det 21 som oppførte seg forskjellig (ved plutselig å forsvinne, komme til syne, forandre retning eller sveve noen korte øyeblikk.) De tre andre så man bare fare rundt. Av de 43 UFO'er som hørte til "fartøystypen" og som ble rapportert i den samme perioden, ble 19 sett over gullminen ved Gold Hill Fault, 19 over

gullminene i Carlotta, og 14 ble observert over områder hvor det ikke har forekommet gullgruvedrift. Og av de 29 observasjoner av fartøylignende UFO'er ved steder med gullgruver, var det 23 tilfeller hvor UFO'ene forandret bevegelsesmønsteret - (plutselig forsvinning, tilsynekomst, svinger eller korte sveveperioder.)

• Statistikken er interessant, men slett ikke avgjørende i seismisk sammenheng. Der er også andre faktorer tilstede, som f.eks. folketetthet, det faktum at min bolig - et "UFO-rapport-senter" - er beliggende på den geologiske bruddlinje, i nærheten av gamle gullgruver, kringkastingsstårn og jernbanespor. Disse faktorer kan medvirke til å fordreie et positivt, gjensidig forhold mellom UFO-observasjoner og gamle gullminer. Det kan til og med forekomme at en kombinasjon av forskjellige faktorer er ansvarlig for gjentakelse av observasjoner i et eller annet område. Til tross for dette er jeg - etter å ha sett både "nattelys" og "romskipstyper" over gullgruver - personlig overbevist om at disse har en viss sammenheng med seismiske forhold. Jeg har imidlertid misstanke om at det

heller er kvarts enn gull UFO'ene er tiltrukket av.

Som enhver gull-graver vet finnes gull vanligvis i nærheten av kvartsårer. Og som enhver mineralolog vet frembringer kvarts og annet krystallinsk fjell under trykk en elektrisk ladning. En industriell anvendelse av dette prinsipp er "quartz"-sigarett-tenneren. En kvarts-krystall er presset sammen og skaper en elektrisk gnist. Denne tenner i sin tur gassen i lighteren. Det er dette prinsipp som kan hende ligger til grunn for hva seismologer benevner som "skjelvlys".

•

FORTS. I NESTE NUMMER.

footnote:

1) De såkalte "Men in Black" er et kjent begrep innen UFO-litteraturen. Det heter at vitner til nærobservasjoner av UFO ved en rekke anledninger er blitt oppsøkt av tre menn, kledt i svart fra topp til tå. Disse viser stor interesse for observasjonen og rådet som regel vitnet til å holde opplevelsen for seg selv. En teori har gått ut på at disse "menn i svart" er folk fra CIA, eller flyvåpenet, men i flere tilfelle har det vist seg at det offentliges representanter dukker opp først etter at vitnet har hatt besøk av Men in Black, eller M I B, som de også kalles.

• •

ROTERENDE BLÅTT UFO OVER TOKHEIMSNUTEN

På formiddagen den 2. juni i år ble det ifølge pålitelige kilder observert en UFO-lignende gjenstand over Odda.

Fenomenet ble sett av to personer på en avstand av ca. 300 meter, og over en periode på 10 minutter. Angitt tidspunkt: klokken 11.- om formiddagen.

Ved skogholtet på Tokheimsnuten dukket det opp et roterende skarpt blått lys, med en uklar, lydløs, uidentifiserbar, muligens tallerkenformet gjenstand under.

Gjenstanden lyste omtrent like sterkt som fjernlyset på en bil.

• •

Beklageligvis har det tatt lang tid å fremskaffe nærmere opplysninger om saken, og vi rekker derfor ikke å få med flere detaljer i dette nummer av NIVFO-bulletin.

Kort~ nytt:

Astronomiprofessor Michael Papagiannis, ved Boston-universitetet uttaler, ifølge National Enquirer for 3.3.81, at asteroidebeltet mellom Mars og Jupiter ville være det mest logiske sted å søke etter kolonier av utenomjordiske skapninger.

Han peker på at asteroidene representerer en fullt ferdig kilde av mineraler, og der ville være tilstrekkelig med solenergi for de som måtte ønske å kolonisere dette området.

En interessant teori, som kunne indikere at UFO'ene tross alt har sin opprinnelse innenfor vårt solsystem....

Husk

.. at vi gjerne mottar innlegg, spørsmål etc. fra våre lesere !

▪ DENNE HENDELSEN
INNTRAFF I VÅRT EGET
LAND ...

▪ ÅRET ER 1981

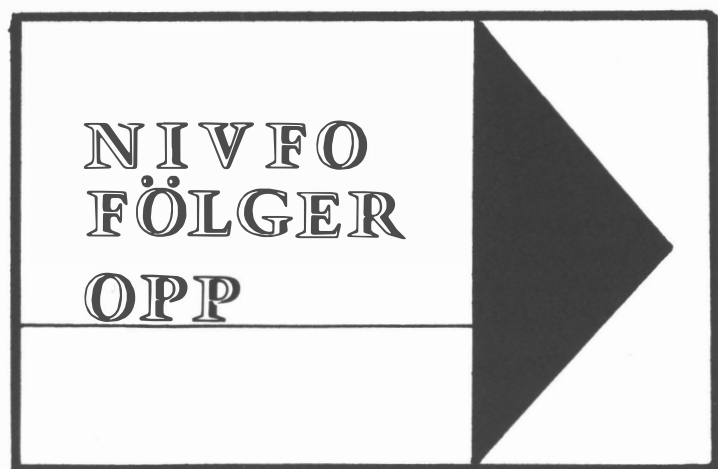
▪ VITNER VAR FIRE VOKSNE,
TROVERDIGE MENNESKER

▪ AVSTANDEN VAR FEMTI
METER

▪ UFO'ETS DIAMETER 7-9
METER...

▪ DET VARTE I OVER FEM
MINUTTER...

▪ OG HVA SÅ ?

HVILKE REAKSJONER AVSTEDKOMMER EN SLIK HENDELSE HER HJEMME ?

Vi mente at denne saken NIVFO har derfor rettet å avgi aktuelle svar.
kunne egne seg godt som en henvendelse til noen Felles for samtlige av
utgangspunkt for en vid- utvalgte institusjoner, svarene er at de lar
ere behandling av dette som hver på sitt område selve UFO-spørsmålet
interessante spørsmålet. burde være de rette til bli hengende i luften.

Les mer om observasjonen
på side 19

NIVFO'S SPÖRSMÅL TIL

INST. FOR TEORETISK ASTOFYSIKK, BLINDERN:

- Mener De at denne hendelsen, slik den er beskrevet av vitnene, kan forklares som et kjent fenomen innenfor Deres fagområde ?

METEOROLOGISK INST.

- Mener De at denne hendelsen, slik den er beskrevet av vitnene, kan forklæres som et kjent fenomen innen atmosfærisk fysikk ?

INST. FOR SOSIOLOGI

- Ansees det som bemerkelsesverdig ut fra et sosiologisk, eller sosialpsykologisk synspunkt, at en rapportert hendelse som denne ikke avstedkommer merkbare reaksjoner hos vanlige samfunnsborgere og offisielle instanser ? (Hendelser som denne, ofte av langt høyere merkverdighetsgrad, rapporteres og dokumenteres fra de forskjellige strøk av kloden, uten å medføre de reaksjoner i form av spørsmål og debatter som ellers er vanlig på andre områder, inklusive bagateller.)

INST. FOR PSYKOLOGI

- Er det rimelig å anta at en feiltolkning av en konvensjonell hendelse eller innretning kan ha forekommet i dette tilfellet ? At de fire vitene kan ha sett noe helt annet enn det de beskriver.

LENSMANNEN I ÅL

- Vi ville være takknemlige for å få vite om De har foretatt noen undersøkelser i sakens anledning, og om noe av interesse i så fall er fremkommet. Er tilfellet rapportert av Dem til Forsvarets overkommando ?

FORSVARETS OVERKOMMANDO

- Mener FO at denne hendelsen kan føres tilbake til norsk- evnt. utenlandsk militær aktivitet ? Bør saker som denne rapporteres til noen offisiell instans ? Bør nærmere undersøkelser bli foretatt ?

NRK

- Såvidt oss bekjent har denne tildragelsen ikke vært nevnt i radio eller TV. Hadde ikke NRK kjennskap til saken, eller finner man den for lite interessant nyhetsmessig til å nevne den ?

Se side 24

"Det finnes et prinsipp som er en barriere mot enhver informasjon, et ufeilbarlig motargument som holder menneskene nede i stadig uvitenhet.

Prinsippet er: Å dømme før man har undersøkt saken."

Herbert Spencer

★ GEPAN ★

DEL 2

Naturligvis vil flesteparten av rapportene bli klassifisert som IFO (7). GEPAN anvender et firegrads klassifikasjonssystem, basert på troverdigheten i rapporten, troverdighetsgraden (8) og informasjonsmengden eller merkverdighetsgraden (9).

På grunnlag av denne kombinerte merkverdighets- og troverdighetsindeks kommer man frem til ulike klassifiseringer.

TYPE A: Definitivt IFO

TYPE B: Sannsynlig IFO

TYPE C: Sannsynlig UFO

TYPE D: Definitivt UFO

GEPAN har anvendt mitt kjente klassifiseringssystem (6) på temporær basis, for type D-rapportene.

GEPAN er fremdeles i den første forskningsfasen av UFO-problemet, eller rettere i de første stadier av dette stadium, stadier som ikke eksisterer i andre vitenskaper. Man tester jo ikke astronomer eller bilologer psykologisk for å se om de overdri- ver eller lyver.

Ved å anerkjenne problemstillingen i en metodisk UFO-forskning håper GEPAN virkelig på å utvikle begrepene i "granskningspakken", og ønsker å utfordre andre forskningsgrupper i

Frankrike, eller hvor som helst i verden, med spørsmålet: - Vi har dataene, hva kan dere gjøre med det ?

Et av GEPAN's langsiktige mål er å kunne inngå kontrakt med andre institusjoner og laboratorier for å studere de forskjellige aspekter ved UFO-fenomenet. Her kan en regne med at mange doktorgrader kan komme ut av et slikt forskningsarbeide. Kritikerne ser byråkratiet

VI HAR DATAENE HVA KAN DERE GJØRE MED DET?

som en fiende til et skikkelig forskningsarbeide i GEPAN. Noen frykter at svært interessante tilfeller av militær karakter vil bli forelagt andre institusjoner enn GEPAN, slik det skjedde i USA under "Prosjekt Blue Book"-epoken (14). Andre mener at en virkelig hurtig aksjon fra GEPAN's side er umulig, på grunn av mangel på god kommunikasjon mellom gruppen og Gendarmerie. Det er også noen som klager over at GEPAN's vitenskapelige konsulenter vet for lite om UFO-problemet og

derfor ofrer bare 10% av sin tid på det. Det fryktede resultatet er at denne regjeringsoppnevnte kommisjon bare vil tjene som PR-behov, slik tilfellet var med "Blue-Book". (15)

Dr. Esterle i GEPAN tar sikte på å gjøre kort prosess med alle disse negative ideene.

Men Esterle er ikke glad over at noen lekkasjer fra en internasjonal rapport kom i hendene på noen amerikanske UFO-organisasjoner, og at en av disse ble trykt i International UFO-reporter, okt./nov., 1978. Denne spesielle oppsummeringen oversatte en av GEPAN's konklusjoner slik:

"Bakom hele fenomenet skjuler det seg flygende farkoster, hvis beskaffenhet og fremdrift er bortenfor vårt kunnskapsnivå.

Dr. Esterle sørget for den korrekte oversettelsen, og pekte på at denne oppsummeringen rett og slett fremsatte det standpunkt at UFO-rapportene beskrev en slik farkost, og ikke at GEPAN hadde kommet frem til en slik konklusjon.

Offentligheten og almenheten må ikke forsøke å skaffe seg forhastede svar og avsløringer om UFO-fenomenet fra den kulørte og populære presse, hvis motiver er rendyrket kommersielle. Dr. Esterle innrømmer at GEPAN's strategi vil bli diktert av de stadige og daglige resultatene som blir avslørt gjennom deres UFO-forskning på tre hovedområder: Det fysiske, psykologisk/sosiologiske og psykologiske området. Dessuten må en også vie stor oppmerksomhet til de paranormale og parapsykologiske aspekter av fenomenet, etter som det framkomne materialet krever det.

Vi i USA håper oppriktig på at GEPAN kan bidra til at UFO-fenomenets vitenskapelige, sosiale og politiske innvirkning vil bli demonstrert over hele verden.

[illegible]

"s t o r" "sal", eller kabin.

Den "lille mannen" bød dem noe å spise, og nærmest nødet "maten" på dem. Dette er elementer som går igjen i utallige beretninger om hva man med en fellesbetegnelse kunne kalle "småfolk", fra nesten alle verdens land. Er disse slående likhetene tilfeldige eller er det, som bl.a. dr. Vallee mener, egentlige tale om et- og samme fenomen ?

Slike ideer blir naturligvis heftig imøtegått av de som ikke vil slippe taket på "romskipshypotesen".

H U S K N I V F O S

POSTGIRO-
KONTO NR.
3 46 95 74

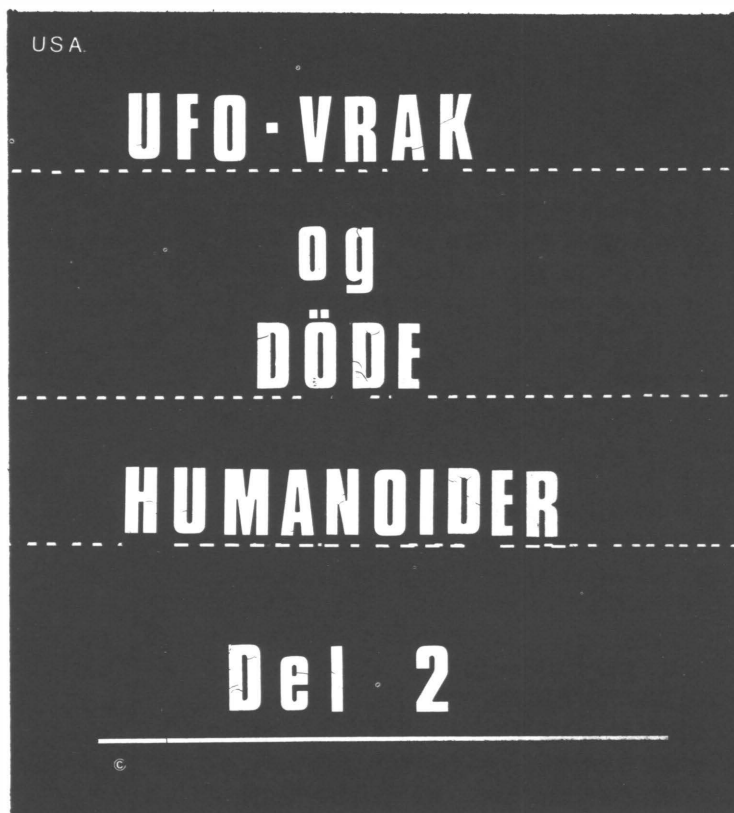
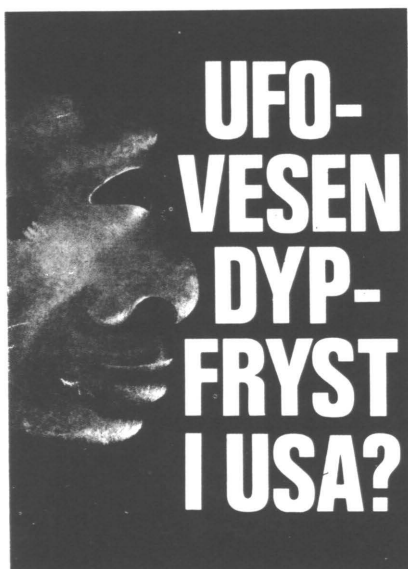

GEFAN - NOTER OG REFERANSER

- (7) Forkortelse for Identifiserte Flygende objekter (IFO).
IFO-rapporter gjelder fenomener eller hendelser, som vitnet ikke har kunnet identifisere i observasjonsøyeblikket, men som forskere senere har identifisert kjente ting (fly, ballonger, stjerner osv.)
- (8) Se artikkelens del 1, i NIVFO-bulletin nr. 2/81, side 19.
- (9) Samme henvisning.
- (6) Se NIVFO-bulletin nr. 2/81, side 17 og 18.
- (14) Project Blue Book-epoken var fra mars 1952 til 17.12.1969.
- (15) Vedrørende Blue Book kan vi her vise til en del kilder: (bøker)
- Dr. David Michael Jacobs: "The UFO Controversy"
(Indiana University Press, 1975)
- Dr. J. Allen Hynek: "UFO - en dokumentasjon" (Ernst G. Mortensen, 1974)
- Brad Steiger: "UFO Project Blue Book (Ballantine, 1976)
- Edward J. Ruppelt: "The Report on Unidentified Flying Objects",
Ace Books, 1956.
- United States Air Force: "Project Grudge and Blue Book Reports
1 - 12 (Washington DC, NICAP 1968)
- Gösta K. Rehn: "Tefaten är här" (Zindermans, 1972).
- Se også NIVFO-bulletin nr. 1/81, side 4.
- (16) CUFOS = Center for UFO Studies. Se NIVFO-bulletin nr. 2/81, s. 17.
- All aktivitet innen CUFOS blir drevet på grunnlag av midler og fond fra interesserte privatpersoner og organisasjoner. Men kan oppnå assosiert medlemskap i ulike former, basert på størrelsen av det beløp man innbetaler til CUFOS. Organisasjonen har et avgiftsfritt telefonnummer, som alle vitenskapelige organisasjoner og hele USA's politietat kan benytte seg av for å innrapportere en UFO-observasjon. Telefonnummeret fra Norge: 095-1-312-491-6666 - kan brukes. Linjen er åpen og betjent hele døgnet. Det kommer inn 200 - 350 rapporter per måned i gjennomsnitt.

I det amerikanske tidsskriftet INTERNATIONAL UFO REPORTER ser vi at Norsk Opinions Institutt i 1978 hadde en undersøkelse blant nordmenn, idet 1043 mennesker ble stilt de samme spørsmålene som US GALLUP POLL stilte til 1560 amerikanere. Vi bringer her begge resultatene:

1. Har De hørt om UFO'er ? (Norge: 95 %, USA: 93 %)
 2. Tror De at UFO'ene er virkelige ? (Norge: 41 %, USA: 57 %)
 3. Har De noen gang sett UFO ? (Norge: 3 %, USA: 9 %)
 4. Tror De at det finnes mennesker som oss på andre planeter ?
(Norge: 30 %, USA: 51 %)
-

RAPPORT NR. 4

Major i flyvåpenet hevder at han så en dypfryst humanoid i en kjellerbygning på Wright Patterson AFB, og at han også har sett en film som viste et havarert UFO i et ørkenområde.

Rapportstatus: Førstehåndsrappport til Leonard Stringfield. Omtalt som Sak nr. A-4 i "UFO-gjenfunn/havari-syndromet".

Hendelsene/avsløringene:

1. Vitnet hadde vært tilstede ved et hemmelig møte på meget høyt plàn, i 1952 på WPAFB i Ohio. I et underjordisk kammer der hadde han sett et lik av et fremmed vesen, en humanoid, oppbevart i dypfryst tilstand. Kroppen var omkring 120 cm lang, og armene lå langs siden. Hodet var, etter vår målestokk stort og huden i ansiktet så ut til å være glatt og grå. Ingen benstruktur var synlig. Øynene var åpne. Ikke noe hår på kroppen. Føttene lignet en orangutangs.
2. Vitnet fortalte også at han så en flyvåpen-film, som viste en fremmed farkost liggende havarert i sanden i et ørkenområde.
- Han ble av Stringfield spurt om han i filmen hadde sett detaljer som nevnt i rapport A-9, men vitnet fortalte at han akkurat på det tidspunktet var opptatt med andre gjøremål og at han derfor gikk glipp av en del scener i filmen.
3. Vitnet hevdet også at han hadde besøkt undergrunnskomplekset i Colorado Springs AFB, og sa at en del av UFO-materialet som hadde vært lagret på WPAFB var overflyttet dit.
4. Vitnet kjente også til den hemmelige ordren innen flyvåpenet, fra de tidlige femti-årene, som gav piloter under en eventuell UFO-jakt lov til å skyte på dem for å få dem til å

styrte. Men han kjente ikke til noe oppdrag av denne art som i så henseende hadde vært vellykket. Han visste likevel om et tilfelle hvor en UFO-farkost, omgitt av jetjagere, hadde unnsluppet ved hjelp av en høyt utviklet unnvikende manøver.

Vitne: Major og tidligere pilot i luftforsvaret, med en lang militær karriere bak seg. I midten av femtiårene var han også tilsluttet bakke-observatør korpset, GOC (Ground Observer Corps.) Han er nå selvstendig næringsdrivende.

Hvor/når fortalt: Da vitnet tjenestegjorde ved GOC i midten av femtiårene, snakket Stringfield ofte med ham. Stringfield ble den gangen forespurt av forsvarskommandoen om å innrapportere UFO-aktivitet gjennom kodenavnet Fox Trot Kilo 3-0 Blue, og det var den gangen Stringfield ble kjent med vitnet.

Vitnet ringte til Stringfield vinteren 1979, da han hadde fått vite av Tom Shell, nyhetsmedarbeider for TV-selskapet ABC i Los Angeles, at Stringfield ville bli intervjuet i et større TV-program som var under forberedelse, på grunnlag av de anbefalingene som vitnet hadde gitt Stringfield overfor ABC. I forbindelse med dette avslørte han ovennevnte punkter. . . .

For de som kanskje har ventet å finne mer av rent vitenskapelig materiale i NIVFO-bulletin, kan vi opplyse at dette vil komme etter hvert.

Red.

HØYESTE ALARMBEREDSKAP

VED BASE I ARIZONA I 1952

Rapportstatus: Tredjehåndssopplysninger til Leonard Stringfield, andrehåndssopplysninger til UFO-forsker Richard Hall, MUFON. Omtalt som rapport nr. 4 i "Gjenfunn av tredje grad".

Hendelsen: Vitnet, som arbeidet i kommunikasjonsavdelingen hos den militære etterretningen ved en base i Arizona, fortalte at det i løpet av en to-ukers periode i 1952 var gitt ordre om høyeste alarmberedskap ved basen, på grunn av mulige angrep fra UFO'er. Et UFO hadde landet, eller var blitt tvunget ned, og sendt til WPAFB, for analyse. Hun tilføyde at UFO'ets indre kontrollpanel hadde merker eller symboler. Hun så også et fotografi av objektet, men kunne ikke gi opplysninger om detaljer.

Vitne: Ung kvinne.

Hvor/når fortalt: Stringfields kilde til denne historien er Richard Hall, MUFON's internasjonale koordinator og redaktør av MUFON UFO-Journal. Da Hall var assisterende direktør i NICAP fikk han kjennskap til all kommunikasjon gruppen mottok. Over telefon i 1957, gjennom presidenten i et stålselskap, Coral Cables, Florida, fikk han kjennskap til en viss Bill Nash, tidligere PAN-AM pilot, som også arbeidet i Coral Cables. Bill Nash var velkjent for tidligere UFO-forskere fordi han og hans co-pilot, Bill Fortenberry, så åtte runde og lysende røde UFO'er, som manøvrerte under flyet deres den 15. juli 1952. Nash røpet i telefonen til NICAP at han hadde intervjuet ovennevnte vitne.

Kommentarer til Bill Nash: I "Saucer News" for mars 1965 (månedstidsskrift utgitt av UFO-forsker James W. Mosley i Fort Lee, New Jersey) stod en reportasje om Nash- og Fortenberry's opplevelser under avhøret av flyvåpenets etterretningsfolk i forbindelse med UFO-observasjonen. Artikkelen het: "Betenkning angående mystiske små menn", og var skrevet av Keith Roberts. Her blir Nash sitert på følgende måte:

- Før intervjuet hadde Fortenberry og jeg bestemt oss for å spørre etterretningsfolkene om det var noe i ryktene om at flyvåpenet hadde en eller flere "tallerkener" oppbevart ved WPAFB. Bill husket å spørre, og en av etterforskerne svarte: "Ja, det er sant."

Senere, da vi alle var samlet i et rom, stilte jeg det samme spørsmålet. Alle etterforskerne åpnet samtidig munnen for å svare, men ble bryskt avbrutt av major Sharp som kjapt svarte: "NEI". Det så ut som om han bad de andre om å holde kjeft."

Stringfield skriver videre at da han var redaktør for ORBIT i 1950-årene, hadde han brevkontakt med Bill Nash, og sier at han kan underskrive på at han ikke er noen fantast. I en kommentar til NICAP i 1957 fortalte Nash at PAN-AM hadde gitt ham ordre om å holde selskapet borte fra offentlighetens lys.

Kommentarer til vitnet: I referansen til kvinnens påstand om symboler eller tegn på UFO'ets kontrollpanel, skriver Stringfield at han fra en annen pålitelig kilde i 1978 hørte at denne hadde sett fotografier av slike merker og tegn ved WPAFB.

MER OM ÅL-SAKEN

Vi gjengir her et konsentrat av data som har kommet frem under våre samtaler med Ola S. Roen, samt det rapportskjemaet han fylte ut for NIVFO.

En uvanlig og interessant detalj ved selve gjenstanden var at den ikke virket metallisk, men snarere som om den var laget av "duk" (seilduk).

Kanten av bunnen på UFO'et virket "tafset" - noe som kunne minne om tøyfyller. Under samtalene med Roen forsto vi det slik at disse detaljene ikke skulle tas for bokstavelig. Vi opplever her et velkjent moment fra slike observasjoner: Vitnene forsøker oppriktig og etter beste evne å gi en beskrivelse av noe som er vanskelig å beskrive i vanlige termer, og

de leter etter noe kjent å sammenligne med. I et forsøk på dette nevnte Roen at den "tafsete" kanten kunne minne om et avrevet bukseben.

Vi spurte om han kunne se noen form for "skjelett", dvs. avstivinger, spiler etc., men nei - gjenstanden var perfekt glatt og rund. På spørsmål om "veggene" eller "duken" beveget seg eller "blafret", slik man kunne tenke seg at stoff trukket over et rammeverk ville gjøre, svarte han nei.

Vi spurte også om gjenstanden fremviste noen bevegelser som kunne tyde på at den var lett, men han hadde ikke lagt merke til noe slikt. Dog hadde han et inntrykk av at den var lett, men dette kunne jo bero på en assosiasjon med stoffligheten, som altså minnet mer om duk enn om metall.

Vi spurte ham ut om lyset, om det på noe tidspunkt kom fra en begrenset og konsentrert kilde på gjenstanden, eller om den var omgitt av det. Til dette svarte Roen at det liksom omsvøpte hele gjenstanden, først forholdsvis svakt, slik at han tydelig kunne se at det var en "laget innretning". Men da det flammet opp var det sterkt som en sveise flamme. Ingen lyd var å høre.

Om dyrene på gården reagerte på fenomenet kunne han ikke si noe om, da man var ferdig i fjøset og ikke hadde sett mer til dem den kvelden. Uvanlige radio-/TV-forstyrrelser ble ikke registrert.

Roen forteller at mange har spurt ham ut om hendelsen, men ikke folk fra det militære på Torpedmoen.

Hvis man nå tar dette med at stoffligheten i gjenstanden minnet om "duk" bokstavelig kunne tanken henledes på en eller annen innretning laget av "spøkefugler". Men hva da med det blendende lyset? Og gjenstandens flygeegenskaper? Det synes ikke å stemme.

Fenomenet må foreløpig klassifiseres som U F O

RAPPORT NR. 5

HØYTSTÅENDE GENERALMAJOR I LUFTFORSVARET AVSLØRER:

Et UFO havarerte i 1957, etter å ha blitt fulgt på radar. Fire humanoider funnet sterkt forbrent ombord.

Rapportstatus: Andrehåndsrapport til Leonard Stringfield, omtalt som del av rapport nr. 19 i "Gjenfunn av tredje grad", og som del av Sak nr. A-5 i "UFO-gjenfunn/havari syndromet".

Hendelsen: Flere radarskjermer kunne i 1957 bekrefte at en fremmed farkost hadde kryssset luftrommet over USA med stor hastighet og at man hadde fulgt farkosten til den styrtet et sted i den sørvestlige delen av USA. Området ble, som i de fleste andre tilfeller, spørret av, og Nasjonalgarden med hunder ble raskt tilkalt for å ivareta den aller største sikkerhet.

I den ødelagte farkosten fant man fire døde humanoider. Redningsaksjonen var uhyre vanskelig på grunn av manglende evne til å trenge gjennom farkostens metallstruktur. De døde kroppene ble funnet sterkt forbrent, noen så sterkt at det var vanskelig å skjelle enkelte trekk. Men den sølvaktige drakten som de bar var ikke skadet av den tydeligvis intense heten som hadde rådd inne i farkosten. - Draktene var som sveiset til kroppen, fortalte vitnet.

De fire humanoidenes kropp, ca. 150 cm høye, ble så sendt til WPAFB, hvor vitnet så dem i en slags dypfryser som de ble oppbevart i, under en temperatur på minus 120 grader celsius. Den eneste anatomiske detaljen som vitnet beskrev ut over dette var størrelsen på de fremmedes hoder. De var uforholdsmessig store. Men ansiktstrekkene var blitt visket ut av den intense heten.

Vitnet fortalte videre at vitenskapsmennene som hadde ansvaret for å demontere farkosten, støtte på

store vanskeligheter. For bl.a. å trenge inn i den måtte de konsentrere seg om et sted på farkosten hvor det hadde oppstått en sprekk etter havariet. Transporten til WPAFB foregikk med jernbane, idet man anvendte to militære jernbanevogner beregnet for transport av raketter, som så ble kamouflert forskriftsmessig og klassifisert som "raketter".

Vitne: Generalmajor i luftforsvaret, av meget høy rang. Kalt generalmajor "T". Var i 1977 ved WPAFB som leder for et topphemmelig transportoppdrag. Hans stilling medførte at han hadde et eget fly til disposisjon døgnet rundt. I 1957, da ovennevnte hendelse inntraff, var han bare oberstløytnant.

Kommentarer: Stringfield sjekket med WPAFB angående generalmajor "T", men de hadde ikke hans navn innrullert der. Da Stringfields kilde, sersjant MS og et annet vitne, henvendte seg til økonomiavdelingen ved Lowry AFB, Denver, Colorado, for å få vite generalmajorens nye adresse, hvor han skulle tilbringe sin pensjonstilværelse, ble det bekreftet at de hadde ham i sine arkiver. I løpet av august 1978 forsøkte Stringfields kilde, herr MS, via andre militære kanaler å få personlig kontakt med generalmajoren, men uten å lykkes. Stringfield forsøkte den 28. september å få tak i sersjant MS, men fikk vite at han var overført til en hemmelig avdeling. Det har derfor vært umulig å kontakte ham etter dette, da han ikke har etterlatt seg noen adresse.

* *

DEL AV SAK NR. A-5

SERSJANT BLE VIST HEMMELIG DOKUMENT AV EN GENERALMAJOR, SOM AVSLØRTE EN TREFNING PÅ NELLIS AFB, NEVADA, I 1968, MELLOM MILITÆRE MANNSKAPER OG EN HUMANOID I ET UFO.

Rapportstatus: Førstehåndsrappport angående dokumentet, ikke hendelsen, til Leonard Stringfield. Del av rapport nr. 19 i "Gjenfunn av tredje grad", og del av sak nr. A-5 i "UFO-gjenfunn/havari syndromet."

Avsløringen: Vitnet ble av en generalmajor "T" vist et dokument, stemplet TOP SECRET (topphemmelig), som avslørte:

- Et stort UFO hadde i 1968 svevet over Nellis AFB i tre dager. Tre små fremmede farkoster var blitt sendt ut fra det store UFO'et. En av disse hadde så landet på base-området. En oberst ble etter nøyaktige sikkerhetsforskrifter bevæpnet, og fikk i oppdrag å "hilse på" farkosten. Det ble ikke nevnt noe om noe forsøk på å storme farkosten. Mens man ventet på tegn fra farkosten, som kunne vise hensikten med landingen, så man en humanoid som forlot maskinen. Skapningen ble beskrevet som "kort og undersetsig". Plutselig ble en lysstråle rettet mot obersten. Ifølge rapporten ble han øyeblikkelig paralyisert. Nestkommanderende i enheten gav da ordre om å fyre, men samtlige våpen klikket. Man så nå at UFO'et forlot stedet og sluttet seg til sitt "moderskip". Obersten ble sendt på sykehus. Det eneste han kunne huske av episoden var, ifølge rapporten, bare matematiske termer, som om det hadde foregått en kommunikasjon på den måten.

Vitne: Sersjant i luftforsvaret, fra 97. Bomber Wing. Nå ansatt i et privat revisorfirma. Benevnt som herr MS.

Hvor/når fortalt: Etter Stringfields andre foredrag ved pilotforeningen World Wing's avdeling i Cincinnati, den 6. april 1978, som samlet omkring 50 piloter, ble han kontaktet av et medlem som kjente en person på "jobben", og som i sin tur kjente en som visste om havarerte UFO'er og besetningsmedlemmer. Stringfield fikk oppgitt vedkommendes navn og adresse, og kontaktet vitnet den 18. april 1978.

Han hadde tjenestegjort ved WPAFB i 1977, og hadde da fast følge med generalmajor "T"'s datter. Stringfield kjenner hennes navn. Dette gjorde sitt til at vitnet ofte var på besøk hos generalmajor "T", hvor de hadde private samtaler. En gang de var alene viste generalmajoren frem ovennevnte hemmelige dokument.

Kommentarer:

En enda mer fantastisk beretning, som da må betraktes som en andrehåndsrappport for Stringfield, ble fortalt av generalmajoren til sersjant MS. Dette er rapport nr. A-5. Kommentarene til den gjelder også denne. Via en annen kilde fikk Stringfield bekreftet foranstående historie. Dette gjelder en etterretningskilde.

FORTS. I NESTE NR.

PHILADELPHIA-EKSPERIMENTET ... har det virkelig funnet sted ?

Enten svaret er ja eller nei, så står et interessant faktum igjen: Denne saken rommer elementer som kan fortelle en hel del om CIA's utstrakte engasjement i UFO-saken.

Vi har noen kommentarer til dette i neste nummer av NIVFO-bulletin..

TAKKET VÆRE ET FORHÅNDSSTIPS FRA LOKALE, VELINFORMERTE, OG AVGJORT PÅLITELIGE KILDER I SVERIGE KAN VI ALLEREDE NÅ BRINGE EN OMTALE AV DENNE SAKEN. KANSKJE FØR DEN DUKKER OPP I SVENSKES UFO-TIDSSKRIFTER.

Datoen for hendelsen har vi ennå ikke fått, men det var i desember i fjor ved 17-tiden at tre skolepiker, to på 14- og en på 16 år var på vei hjem. Stedet var Ljungsbro, drøye tre mil øst for Motala.

På bredden av kanalen, Motala Strøm, ca. 100 meter fra bebyggelsen, får de se en diskosformet gjenstand som sto på bakken. De trodde et øyeblikk at det måtte være en eller annen militær innretning.

Plutselig ble en dør eller luke i gjenstanden åpnet, og en liten "mann" steg ut. Han henvendte seg til pikene på flytende svensk og inviterte dem til å ta en titt inn i farkosten.

De var på dette tidspunktet ikke egentlig reddet - hadde en følelse av å gjøre noe risikabelt, men fikk på en måte ikke til å avslå.

«PASSPORT to MAGONIA?»

Farkosten var såvidt liten at den ikke burde romme mer enn to-tre personer. Men så snart de kom gjennom "døren" befant de seg i et stort rom, hvor 20 små skikkelser var beskjef-tiget ved "kontrollpan-eler" etc.

Deres ledsgaer kom nå med en grønn, klebrig substans, som han ville at de skulle spise. Da de takket nei ble han mindre vennlig stemt, og sa at de måtte forlate fartøyet, siden tiden begynte å bli knapp.

Da pikene kom ut og så gjenstanden lette fra bakken, stige til værs og forsvinne på himmelen, ble de grepet av panikk. De styrtet hjem, fullstendig hysteriske og i en tilstand av sjokk.

Faren til den ene av pikene er rektor ved skolen. Etter en del overveielser ble det til at han holdt et internt møte med noen av lærerne for å vurdere hva som burde gjøres eller ikke gjøres med saken. De kom til at det beste ville være å holde tett. Men en av lærerne var spesielt UFO-interessert, og han kontaktet en svensk UFO-gruppe. (Gruppen er kjent av NIVFO.) Slik ble saken kjent i UFO-kretser, men hva som videre har skjedd eller vil komme til å skje, er ennå ikke kjent.

Vi får ellers opplyst at rektoren dro ut til "åstedet" sammen med en venn, som forøvrig er prest, og der fant de i snøen et stort, rundt avtrykk, samt fotsporene etter pikene. Men også noen små fotspor, som da ble antatt å tilhøre den lille skapningen fra UFO'et.

* *

Naturligvis er det svært så nærliggende å avferdige en historie som denne med et skuldertrekk. Og da vi ennå heller ikke kjenner til eventuelle etterforskningsresultater vil noen kanskje mene at den burde være utelatt.

Vi vil da anføre tre grunner til at vi lot saken få spalteplass:

1. Vår kildes pålitelighet er hevet over tvil.
2. Pikene var panikkslagne og hysteriske.
3. Saken rommer et par elementer som er særlig interessante i forbindelse med dr. Jacques Vallee's forskning på å trekke paralleller mellom UFO-rapporter av typen CE III, og folkløse. (Jmfr. f.eks. Vallee's bok "Passport to Magonia".)

Etter å ha passert gjennom døren i den "lille" gjenstanden kom pikene inn i en

Forts. s. 15

„Det må da ha vært en UFO –?“

FOLK PÅ SAND KUNNE STUDERE MYSTISK HIMMELLEGE ME I FLERE TIMER

En rekke mennesker på Sand observerte i går ettermiddag en stor, rund og lysende gjenstand på himmelen. Gjenstanden sto stille i flere timer og liknet ikke på noe kjent luftfartøy. Observatørene har også vanskelig for å godta forklaringer som går ut på at det kan ha vært en værballong, eller kanskje et fenomen fremkalt av rent meteorologiske forhold. De var mest fristet til å mene at gjenstanden rett og slett var en UFO.

–Hvorfor skulle vi avvise det vi ikke kan forstå i dag? Dersom folk på Harald Hårfagres tid hadde fått se et helikopter hadde de utvilsomt stilt seg like uforstående som vi gjør til såkalte UFO-fenomener i dag.

Dette sier Halldis Pettersen, som bor i boligfeltet Maleniusåsen. Hun observerte gjenstanden første gang klokken 13.55. Den sto da på høyre side av solen, i sørvestlig retning. Senere peilet hun den ved hjelp av kompass og fant at retningen var 250 grader. Til å begynne med så det ut som en bred kondensstripe etter et jetfly som hadde gått for en stund siden. Men i enden av stripen var det en rund

gjenstand med diffuse grenser. Den var på størrelse med en fullmåne og så omtrent ut som når man ser månen gjennom tynn dis. Den delen som var nærmest solen var rød, videre var en del gul og en del blå. Lyset var kraftig og pulsert sterkt, men uregelmessig.

Gjenstanden holdt seg på samme sted i ca. to timer, mens skyene omkring drev med vinden. Etter ca. to timer flyttet gjenstanden seg plutselig til rett sørlig retning, og kom dermed på venstre

side av solen. Like etterpå kom en ny, lignende gjenstand til syne på sørvesthimmelen igjen, og en stund var begge gjenstandene synlige. Den sistnevnte forsvant og kom tilbake flere ganger, og ble etter det vi får opplyst sist sett ved 16.30-tiden.

Halldis Pettersen forteller at både barna hennes og en rekke naboer i Maleniusåsen iakttok fenomenet samtidig, også gjennom kikkert. Gjenstanden ble også observert fra kommunehuset på Sand. Pettersen ringte også til Sola flystasjon for å finne ut om Forsvaret hadde noen forklaring. Fra Sola ringte de tilbake etter noen timer og sa at de ikke kunne forklare fenomenet på annen måte enn at det kan ha vært en værballong. Dette har Halldis Pettersen liten tro på. Sivile luftfartøy så hun ellers flere av i løpet av ettermiddagen, og fenomenet kunne ikke forveksles med dem.

Verken lensmannskontoret i Suldal

eller hovedrednings-
sentralen kjenner til
noe som kan forklare
fenomenet over Sand
fredag ettermiddag.
Fra Karmøy blir det
derimot meldt om en
liknende observasjon
idet en rødlig lyse-
nde gjenstand ble sett
over Bokn i formiddags-
timene.

Halldis Pettersen
forteller ellers at hun
en gang tidligere, i
1946, observerte noe
som kan ha vært en UFO.
Hun bodde den gang i
Førde i Hordaland og
så en orange gjenstand
som beveget seg lydløst
over nattehimmelen.

HAUGESUNDS AVIS 21.2.81

★★

OG HER ER SVARENE

ASTROFYSISK INST.: - - "som svar på spørsmålet må vi opplyse at vi ikke kan gi noen forklaring på fenomenet."

METEOROLOGISK INST.: - "Beskrivelsen minner litt, men stemmer ikke helt, med beskrivelsen av kulelyn. De atmosfæriske forhold mandag 26. januar 1981 var ikke slik som kulelyn pleier å opptre i. På den annen side stemmer det nok heller ikke at det satte inn med mildvær neste dag. Vår værstasjon på Nesbyen hadde maksimumstemperatur tirsdag 27. januar på $\div$ 9 grader."

INST. FOR SOSIOLOGI.: -- "brevet har vært til vurdering i Instituttets forskningsutvalg. Dessverre vet vi ikke om noen blant staben som spesielt interesserer seg for UFO-fenomener og sosiologien omkring og som evt. kunne gi en kommentar av interesse for NIVFO."

INST. FOR PSYKOLOGI.: Intet svar --

LENSMANNEN I ÅL: "Det er ikke herfra foretatt noen etterforskning i saken. ---- "Forsvaret, ved Heimeværnskolen, Torpo, er kontaktet. HV-skolen ligger ca. 2 km fra Liagardene i Ål. I det aktuelle tidsrom for denne saken, var det ikke noen aktiviteter ved skolen med f.eks. lys/signal. HV-skolen har forøvrig intet kjennskap til saken utover det som har kommet frem i dagspressen."

FORSVARETS OVERKOMMANDO: "Militære myndigheter mottar henvendelser om observasjoner av uidentifiserte flyvende objekter (UFO). Det kan i denne sammenheng opplyses at Forsvaret pt ikke har kapasitet til UFO-forskning, og at slike rapporter normalt blir arkivert uten nærmere bearbeiding. Forsvarets overkommando finner derfor ikke grunnlag for å ville uttale seg om avisklippet i Drammens Tidende Buskeruds Blad. Det synes lite trolig at dette tilfellet kan føres tilbake til militær aktivitet. Konkrete hendelser, meldt av pålitelige observatører, bør alltid meldes til nærmeste politi eller militære myndighet om det kan være snakk om krenkelse av norsk luftrom."

NORSK RIKSKRINGKASTING: Intet svar, etter to purringer. (Dette kunne tyde på at vi har stilt de "riktige" spørsmålene, og da blir man gjerne svar skyldig i UFO-sammenheng. Saken vil bli fulgt opp.)

Forøvrig takker vi de instanser som har sett seg tid til å studere saken, og å komme med oppriktige svar.

Red.
